

Trecut-au anii...

Carmen

Trecut-au anii și m-apasă dorul
De timpul când pentru bunici,odorul
Era fetița care zâmbea mereu
Și ei spuneau că râde Dumnezeu.

Trecut-au anii și mă duce dorul
Să le mai văd la casa lor pridvorul,
Ușa să o deschid înspre grădină,
S-aștept bunicii de la câmp să vină.

Trecut-au anii și în suflet dorul
Așterne-n drum cu amintiri covorul
Pe care calc spre satul dintre dealuri...
Simt iar răcoarea din păduri în valuri.

Trecut-au anii și în casă dorul
De cei bătrâni îmi ține treaz ponorul
Ce-l simt acolo unde-am copilărit,
Depart-am fost de ei...Mi-a fost ursit!

Trecut-au anii și în gând cu dorul
În iarba verde, fragedă, piciorul
Îl pun lângă mormintele așezate
Pe dealul care oameni-i desparte.

Trecut-au anii și trăiesc cu dorul
De voi și-mi sunteți ca odorul
Pe care voi l-ați luminat odată...
Cu lacrimi fața tristă mi-e udată.

Trecut-au anii și mă-nvăț cu dorul,
Bunicii sunt în suflet ca izvorul
La care mă întorc să simt răcoarea
Când viața mă încearcă cu dogoarea!